

РЕШЕНИЕ

№ 5475

гр. София, 18.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 21.09.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова

Маруся Йорданова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на
прокурора Костов, като разгледа дело номер **2162** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс
(АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и
наказания (ЗАНН).

С решение от 05.01.2012г. по НАХД № 8985/2011 г. на Софийски районен съд (СРС),
НК, 106-ти състав, е изменено наказателно постановление (НП) №
22-2202254/15.11.2010г., издадено от Директора на Дирекция "Инспекция по труда",
с което на [фирма] е наложена имуществена санкция за това, че в качеството му на
работодател е приел на работа непълнолетната А. Х. А., без предварително
разрешение от Д "ИТ", на основание [чл. 414, ал. 1 от КТ](#), за неизпълнение на
разпоредбите на [чл. 303, ал. 3 от КТ](#), като съдът е намалил размера на
„имуществената санкция” на 1 500 лв.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от
[фирма], с която се иска отмяна на първоинстанционното решение като неправилно
и незаконосъобразно. Счита, че решението е неправилно, поради нарушение на
материалния и процесуалния закон, като навежда доводи, че неправилно отношенията
с непълнолетното лице се третира като трудови с оглед наличието на сключен
граждански договор със същото.

Ответникът Дирекция "Инспекция по труда" – С., чрез процесуалния си
представител – юрк.С. оспорва жалбата и моли решението на районния съд да бъде

потвърдено като правилно и законосъобразно.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че обжалваното решение на СРС е правилно, а жалбата - неоснователна. Дава заключение за неговото потвърждаване.

Административен съд - С.-град, VI-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди, както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение, като е произвела със завеждането си целения с нея деволутивен и суспензивен ефект. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателствата чието съществуване са налице данни по делото; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от

АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон, в частта му, с която е изменил НП по отношение на размера на наложената на [фирма] „имуществена санкция" и е намалил същата.

В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Последният е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. Мотивиран така, настоящият състав намира атакуваното в настоящото производство решение на СРС за законосъобразно, в това число правилно и обосновано в тази му част.

За да постанови обжалваното решение, Софийският районен съд е приложил принципите за дирене на обективната истина, извършил е обстойно изследване на фактическите обстоятелства по делото и е изяснил коректно фактическата обстановка по делото, което обстоятелство не е спорно по делото. Изследвал е въпроса - правилно ли в качеството ѝ на работодател, извършила нарушение по [чл. 414, ал. 1 от КТ](#), във връзка с [чл. 303, ал. 3 от КТ](#), е наложена "имуществена санкция" в размер на 2 500 лв., след което е приел, че тъй като нарушението е първо такова имуществената санкция следва да бъде определена към предвидения в закона минимум и е намалил същата на 1 500 лв.

Във връзка с изложените в касационната жалба доводи е необходимо да се отбележи, неоснователно се явява твърдението на касатора, че след като е налице валиден граждански договор с А. А. , представен в хода на административно – наказателното производство още, то не се касае за трудово правни отношения , които да ангажират отговорността на работодателя по процесния текст.

Задължение на работодателя по смисъла на [чл. 303, ал. 3 от КТ](#) е, преди да приеме на работа непълнолетно лице да получи разрешение на инспекцията по труда , като в случая е без значение под каква форма е наето лицето – граждански или трудов договор. Следователно в конкретния казус със самото наемане на А. Х. А., без да е поискал съгласието на Инспекцията по труда [фирма] е осъществил състав на административно нарушение, съставомерно по [чл. 303, ал. 3 от КТ](#) и правилно е ангажирана административно-наказателната му отговорност.

Районният съд е извършил проверка и за обстоятелствата по [чл. 27 от ЗАНН](#), като е преценил, че наложената санкция от 1 500 лв. е минималната за този вид нарушения, под който минимум не би могло да се определи размер на санкция.

Трудовите правоотношение са поставени от законодателя под особена закрила, предвиждайки и наказателна отговорност при повишена степен на обществена опасност, поради което спрямо процесното нарушение не би могло да се приложи последиците на маловажност.

При служебната проверка съдът констатира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и не страда от твърдяните пороци - основания за касационна отмяна.

Мотивиран от горното и на основание [чл. 221, ал. 2 от АПК](#),

РЕШИ:

Оставя в сила решение от 05.01.2012г. по НАХД № 8985/2011 г. на Софийски районен съд (СРС), НК, 106- ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.